Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
J. Jelačića 3, Bjelovar

P-21/2026-10

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru po sucu toga suda Miroslavu Borkoviću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Antonete Blažinčić (ranije Đokić) iz Bjelovara, Nova ulica akademika Ivana Supeka 3, OIB 98173653531, koju zastupa punomoćnik Predrag Kralik, odvjetnik u Bjelovaru, protiv tužene OTP banke d.d. Split, Domovinskog rata 61, OIB 52508873833, kao pravnog sljednika Societe Generale – Splitske banke d.d. Split, R. Boškovića 16, koju zastupaju punomoćnici Odvjetničkog društva Vukina & partneri d.o.o. Zagreb, Prilaz Gjure Deželića 30, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave 14. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu presude 29. listopada 2026., primjenom čl. 335 st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP)

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj OTP banci d.d. Split, Domovinskog rata 61, OIB 52508873833, kao pravnom sljedniku Societe Generale – Splitske banke d.d. Split, Domovinskog rata 61, da tužiteljici Antoneti Blažinčić (ranije Đokić) iz Bjelovara, Nova ulica akademika Ivana Supeka 3, OIB 98173653531, isplati iznos od 58,13 EUR (slovima: pedesetosameuraitrinaestcenti) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se do 31. srpnja 2015. određuje po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od 22. siječnja 2015. do isplate, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženoj da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 226,24 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja ove odluke do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je protiv tužene podnijela tužbu radi isplate iznosa od 58,13 EUR. U tužbi tvrdi da je na temelju odredbe čl. 7.1. ugovora o kreditu broj 235018 od 20. siječnja 2015. pravni prednik tužene tužiteljici neposredno prije isplate kredita naplatio iznos od 438,00 kn, tj. 58,13 EUR. Tom ugovornom odredbom ugovorena je obveza plaćanja naknade za obradu kredita, a presudom Općinskog suda u Virovitici broj P-541/24 od 21. veljače 2025. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-2092/25 od 4. studenoga 2025. ta ugovorna odredba utvrđena je ništetnom. Stoga tužiteljica smatra da joj je tužena dužna vratiti plaćeni iznos tzv. ulazne naknade od 58,13 EUR pa predlaže da sud prihvati tužbu i tužbeni zahtjev i da tuženoj naloži plaćanje parničnih troškova.

2. Tužena u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev i smatra da tužiteljica nema svojstvo potrošača zbog čega je njezina tražbina zastarjela jer je naknada naplaćena 21. siječnja 2015., a tužba je podnesena 13. siječnja 2026., tj. po proteku zastarnog roka od pet godina. Tužena smatra da je ugovorna odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva jasna, lako razumljiva i uočljiva pa nije dopušteno utvrđivati njezinu ništetnost slijedom čega tužiteljica, jer nije dokazala postojanje propisanih uvjeta, nije ovlaštena i nema pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti odredbe o tzv. ulaznoj naknadi. Tužena prigovara da tužiteljica nije dokazala da je ugovorna odredba nepoštena jer se o njoj nije pojedinačno pregovaralo, jer je suprotna načelu savjesnosti i poštenja i jer uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

Na ročištu održanom 14. rujna 2026. tužena navodi da ne osporava ni osnov ni visinu tužbenog zahtjeva, ali ne priznaje osnovanost tužbenog zahtjeva, nego predlaže da se tužba i tužbeni zahtjev odbiju kao neosnovani i potražuje naknadu parničnih troškova.

3. Tijekom postupka radi utvrđivanja odlučnih činjenica izvedeni su dokazi čitanjem dopisa od 25. srpnja 2024., knjigovodstvene kartice, presude i rješenja Općinskog suda u Virovitici broj P-541/2024-8 od 21. veljače 2025. s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, presude Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-2092/2025-2 od 4. studenoga 2025. i ugovora o nenamjenskom kreditu od 20. siječnja 2015..

Nisu izvedeni dokazi saslušanjem tužiteljice, knjigovodstveno-financijskim vještačenjem i čitanjem cjelokupnog predmeta Općinskog suda u Virovitici broj P-541/2024 jer to nije bilo potrebno za utvrđenje odlučnih činjenica.

4. Izvedeni dokazi ocjenjeni su sukladno čl. 8. ZPP-a.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Tužiteljica kao korisnik kredita i pravni prednik tužene Societe Generale – Splitska banka d.d. kao kreditor 20. siječnja 2015. sklopili su ugovor o kreditu broj 235018, a člankom 7.1. toga ugovora određeno je da naknada za obradu kreditnog zahtjeva iznosi 1% od iznosa odobrenog kredita i naplaćuje se jednokratno, prije korištenja kredita.

Među strankama je sporno treba li tužena tužiteljici vratiti iznos od 58,13 EUR koji je tužiteljica temeljem navedene ugovorne odredbe platila 21. siječnja 2015..

7. Presudom i rješenjem Općinskog suda u Virovitici broj P-541/2024-8 od 21. veljače 2025. utvrđeno je da je ništetna i da ne proizvodi pravne učinke odredba čl. 7.1. ugovora o kreditu broj 235018 od 20. siječnja 2015. koji su sklopili tužiteljica kao korisnica kredita i tužena kao pravni sljednik kreditora, a koja glasi: "Naknada za obradu kreditnog zahtjeva iznosi 1,00% (slovima: jedanposto) od iznosa odobrenog kredita i plaća se jednokratno, prije korištenja kredita." kojom je ugovorena obveza plaćanja naknade za obradu kredita (toč. I. izreke presude), tuženoj je naloženo da tužiteljici plati parnične troškove (toč. II. izreke presude) i odlučeno je o troškovima delegacije (toč. I. i II. izreke rješenja). Ta odluka potvrđena je presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-2092/2025-2 od 4. studenoga 2025. i postala je ovršna 15. prosinca 2025., a iz obrazloženja presude vidljivo je da je sporna ugovorna odredba utvrđena ništetnom jer se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo i ona suprotno načelu savjesnosti i poštenja na štetu potrošača uzrokuje znatniju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana zbog čega je nepoštena, sve na temelju čl. 49. i čl. 55. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 41/2014).

Stoga prigovor tužene kojim se tvrdi da tužiteljica nema svojstvo potrošača i prigovor kojim se osporava tvrdnja o ništetnosti ugovorne obveze nisu osnovani i ne mogu biti predmet ispitivanja u ovoj parnici jer je te prigovore tužena mogla istaknuti, odnosno ti prigovori bili su predmet analize u parničnom postupku provedenom prije donošenja presude i rješenja Općinskog suda u Virovitici broj P-541/2024-8 od 21. veljače 2025..

8. Čitanjem dopisa tužene od 25. srpnja 2024. sud utvrđuje da je tužiteljica pravnom predniku tužene 21. siječnja 2015. platila naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 438,00 kn.

9. Čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i dr.) propisuje da je stjecatelj dužan vratiti ili naknaditi vrijednost postignute koristi kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom drugom pravnom poslu, odluci suda, druge nadležne vlasti ili zakona. Sukladno čl. 1115. istoga zakona kad se vraća ono što je stečeno bez osnove moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

Presudom i rješenjem Općinskog suda u Virovitici broj P-541/2024-8 od 21. veljače 2025. utvrđeno je da je ništetna odredba ugovora o kreditu od 20. siječnja 2015. na temelju koje je tužiteljica pravnom predniku tužene platila naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 58,13 EUR. Na taj način naknadno je u smislu čl. 1111. st. 3. Zakona o obveznim odnosima otpala osnova na temelju koje je pravni prednik tužene primio navedeni iznos. Budući da je pravni prednik tužene taj iznos stekao bez osnove, a stjecanje je bilo nepošteno, tužena je tužiteljici dužna platiti iznos od 58,13 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 22. siječnja 2015. do isplate

budući da je tužiteljica spornu naknadu platila dan ranije.

Tužena je tužiteljici zakonske zatezne kamate dužna platiti po stopi koja se određuje sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima na način opisan u toč. I. izreke.

Tužiteljičina tražbina prema tuženoj za isplatu iznosa od 58,13 EUR nije zastarjela jer tražbine stečene bez osnove zastarijevaju sukladno čl. 225. Zakona o obveznim odnosima u općem roku zastare tražbina od pet godina, a taj rok počinje teći pravomoćnošću odluke kojom je utvrđena ništetnost ugovorne odredbe, tj. pravomoćnošću presude i rješenja Općinskog suda u Virovitici broj P-541/2024-8 od 21. veljače 2025.. Ta odluka pravomoćna je 4. studenoga 2025., a tužba u ovom postupku podnesena je 13. siječnja 2026..

Zbog navedenih razloga odlučeno je kao u toč. I. izreke.

10. Odluka o parničnim troškovima iz toč. II. izreke temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a jer je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu. Tužena je tužiteljici dužna naknaditi parnične troškove u ukupnom iznosu od 226,24 EUR koji se odnose na jednokratnu nagradu u iznosu od 100,00 EUR, sastav dopisa od 17. lipnja 2024. kojim je tužiteljica od tužene zatražila podatke o plaćanju (iz sadržaja dopisa tužene od 25. srpnja 2024. proizlazi da je tužiteljica zaista sastavila i uputila takav zahtjev), uključujući i poštarinu, u iznosu od 52,10 EUR, PDV u iznosu od 37,50 EUR, sudsku pristojbu za tužbu u plaćenom iznosu od 6,64 EUR i sudsku pristojbu za presudu u iznosu od 30,00 EUR. Navedeni troškovi bili su potrebni za vođenje parnice i odmjereni su prema važećoj Odvjetničkoj tarifi i Tarifi sudskih pristojbi.

11. Zbog navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Bjelovaru 29. listopada 2026.

Sudac
Miroslav Borković

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka.

MIROSLAV BORKOVIĆ

Elektronički potpisano: 29.10.2026T14:33:05 (UTC:2026-10-29T13:33:05Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: dfe41b9a-aa44-45a1-8b86-032be0a010de

Općinski sud u Bjelovaru

Broj zapisa: **9-3088f-64bdd**

Kontrolni broj: **0981d-a49ce-9085c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.